

Uvildighed – en by i Rusland....

For lidt over 6 år siden blev jeg opereret for brystkræft. Skulle ikke have efterbehandling, selvom jeg allerede ½ år efter diagnosen ønskede og flere gange efterlyste antihormonbehandling, der forebygger tilbagefald af den type brystkræft jeg havde haft. Mit ønske blev afvist af lægerne, fordi retningslinjerne for behandlingen (fastlagt af DBCG, Danish Breastcancer Group)sagde noget andet, nemlig at jeg ikke skulle have efterbehandling....

Tilfældigt opdagede jeg 4 år efter diagnosen, at man nu tilbød kvinder med samme type brystkræft, som jeg havde haft, selvsamme behandling med antihormoner, da man havde fundet en dårligere 10-års-overlevelse på den type kræft jeg havde haft. Præcis den behandling havde jeg bedt om at få gennem lang tid, men var blevet afvist. Det var kun kvinder med diagnosen efter 1.april samme år, der nu blev tilbudt den forebyggende behandling, og større hjælp til bedre overlevelse. Jeg måtte igennem mange mails/diskussioner og fik endelig tilbudt antihormonbehandlingen på Rigshospitalet, hvor jeg har været tilknyttet de sidste 18 måneder.

Men hvad med alle de kvinder der ikke af sig selv opdager at der er en forebyggende behandling, der mindsker deres risiko for tilbagefald? De får ikke automatisk besked af lægerne, for mange af dem er allerede smidt ud af kontrolforløbene og ses ikke af specialisterne. Der er flere år til de kan se deres evt. 10-års overlevelse.....

Jeg sendte en klage til Patientklagenævnet/nu Patientombuddet over den manglende medbestemmelse over egen behandling og den manglende information fra lægerne på det hospital, jeg tidligere tilhørte. Det er nemlig et brud på §17 i lægernes autorisationslovgivning, at man ikke informeres om et evt. bedre behandlingstilbud. Fik mail fra Torben Hærsløv i Sundhedsstyrelsens tilsynsafdeling om at der var sket et brud på omtalte § 17.

Der er 2 "sagkyndige" der udtaler sig i min sag i Patientombuddet. Den ene er godt nok onkolog (kræftlæge), men ikke specialist i brystkræft, og den anden sidder i udvalg sammen med flere af de læger jeg har klaget over☹. Jeg føler derfor ikke at min sag er belyst korrekt og det er tydeligt, at der er en misforstået loyalitet indbyrdes i lægestanden.

Pga. denne ikke uvildige behandling af min sag i Patientombuddet afleverede jeg min sag hos Folketingets Ombudsmand for 4 måneder siden. Jeg har i denne uge fået brev fra Ombudsmanden om, at de ikke vil tage stilling til min sag, og dermed heller ikke tage stilling til den ikke uvildige sagsbehandling i Patientombuddet. Dette pga. stort arbejdspress hos ombudsmanden og fordi jeg har fået tilkæmpet min den forebyggende behandling selv. Men hvad med de kvinder der stadig ikke får at vide at der er en behandling, de kan have gavn af? Der er flere år til de kan se deres 10-års-overlevelse.... Og hvad med retssikkerheden? Er det rimeligt at man ikke kan få en uvildig behandling af en sag i patientombuddet? Er det hvad vi kalder retssikkerhed?

Venlig hilsen

Hanne Westh, Birkeengen 86b,2740 Skovlunde / Hannewesth@gmail.com / 51902740